

Türk vatandaşı, İsviçre Hukukuna göre evlenen, Alman Usul Kanunu'na göre yargılanan, İtalyan Ceza Kanunu'na göre cezalandırılan ve İslâm Hukukuna göre gömülen kişidir. Türk vatandaşının, hangi hukuka göre sağlık hizmeti gördüğünü yanıtlamak güçtür.

Tam Süre Yasası'nın iptali istemiyle Anayasa Mahkemesi'ne başvurulmuştur. Memur sayılan hekimlerin bugüne dek muayenehane açmalarına olanak veren yasaya rastlanmadığının açıklanması ilginçtir.

Sağlık Hukukumuz deyimi yerine sağlık politikamız deyimi kullanılmaktadır. Ancak tutarlı bir sağlık politikamız da yoktur. Hükümetler ve Sağlık Sosyal Yardım Bakanlığı ile birlikte sağlık politikası da değişir.

Sağlık hizmetlerindeki uygulamayı dışardan almadığımız için, bizdeki özgürlüğe bir başka kapitalist veya sosyalist ülkede rastlamak olası değildir.

Fakülte veya uzmanlık eğitiminden sonra hekimler istedikleri yerde idarî ve ilmî denetime tabi olmadan icra-ı tababet edebilirler.

Hükümetler konuya hep yanlış yaklaşmışlardır. Halkımız, basın ve yayın organları da «kötü hekim imajı» yaratmakla yetinenlere seyirci kalmış ve hatta yardımcı olmuştur.

Vatandaşlarımız, yılların birikimi sonucu hastanelere çok defa «olumsuz önyargı» ile başvurmaktadır. Gerçekte bozuk sağlık düzeninden en çok etkilenen hekimlerdir.

Tam süre çalışan hekimler ayrılan meslektaşlarının yüklerini de paylaşmışlardır. Durum böyle iken, halkımız yanlış yargı sonucu eksik hizmetin sorumlusu olarak hekimleri görmeğe devam ettiği sürece sağlık kurumlarından ayrılmalar devam edecektir.